

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Европейския Съдебен Атлас По Гражданскоправни Въпроси](#) > [Европейска Заповед За Запор На Банкови Сметки](#) > Austria

Европейска заповед за запор на банкови сметки

Австрия

Австрия

Член 50, параграф 1, буква а) — Съдилища, компетентни да издават европейска заповед за запор на банкови сметки

Компетентен да издаде европейска заповед за запор на банкови сметки, поискана преди започване на изпълнително производство във връзка с вземане, посочено в автентичен акт по смисъла на член 6, параграф 4 от Регламента за европейската заповед за запор на банкови сметки, е районен съд Виена-център (Bezirksgericht Innere Stadt Wien). (Член 423, параграф 1 от Кодекса за принудителното изпълнение)

В другите случаи е компетентен съдът, пред който е висящо изпълнителното производство, във връзка с което трябва да бъде издадена европейска заповед за запор на банкови сметки, към датата на подаване на първата молба.

Член 50, параграф 1, буква б) — Орган, определен за компетентен да получава информация за сметката

Компетентен да получи информацията относно банкови сметки в рамките на висяща процедура извън Австрия за получаване на европейска заповед за запор на банкови сметки е районният съд, в чийто район е местоживеенето (Wohnsitz) или обичайното местопребиваване на длъжника (gewöhnlicher Aufenthalt).

Ако нито местожителството, нито обичайното местопребиваване на длъжника е в Австрия, компетентен е районен съд Виена-център (вж. по-горе член 50, параграф 1, буква а)). Координатите за връзка с Районен съд Виена-център могат да бъдат намерени чрез функцията за търсене на тази страница (в най-горната част).

Ако процедурата за издаване на европейска заповед за запор на банкови сметки е висяща пред съд на територията на Австрия, този съд също е компетентен да получава информацията относно банкови сметки.

Член 50, параграф 1, буква в) — Методи за получаване на информация за сметката

Задължението се придружава от заповед in personam от съда. Съдът трябва със заповед да поиска от длъжника да оповести банковите си сметки, които държи на националната територия. Със заповедта трябва да се забрани на длъжника да се разпорежда със средствата по държаните от него на националната територия банкови сметки, засегнати от европейската заповед за запор на банкови сметки, до размера, подлежащ на запориране съгласно заповедта. Със заповедта длъжникът трябва да бъде задължен да отмени всички директни дебити и постоянни платежни нареждания, посредством които могат да бъдат дебитирани средствата от сметка, подлежаща на запориране, доколкото те застрашават събираемостта на сумата, която подлежи на запориране посредством европейската заповед за запор на банкови сметки, и не могат да бъдат изпълнени от сумите, неподлежащи на запориране.

Член 50, параграф 1, буква г) — Съдилища, в които може да бъде подадена жалба срещу отказ за издаване на европейската заповед за запор на банкови сметки

Компетентен да се произнесе по жалбата е съдът, който е издал европейската заповед за запор на банкови сметки. Жалбата трябва да бъде подадена в този съд (вж. по-горе по член 50, параграф 1, буква а)).

Член 50, параграф 1, буква д) — Органи, определени като компетентни за получаването, предаването и връчването на европейска заповед за запор на банкови сметки и други документи

Член 10, параграф 2, трета алинея: Компетентният орган на държавата членка по изпълнение е районен съд Виена-център.

Член 23, параграф 3: Ако Австрия е само държавата членка по изпълнение, районен съд Виена-център е компетентният орган, на който документите трябва да бъдат предадени.

Ако заповедта е издадена в Австрия, компетентен да предаде заповедта е издаващият съд. Районен съд Виена-център е компетентен да издаде европейска заповед за запор на банкови сметки, поискана преди образуването на съдебно производство по спора по същество или след приключването на такова производство с влязло в сила съдебно решение, но преди започването на изпълнителното производство. В останалите случаи компетентен е съдът (районен съд или окръжен съд), пред който е висящо делото по същество или изпълнителното производство, във връзка с което трябва да се издаде европейската заповед за запор на банкови сметки, към датата на подаване на първата молба.

Член 23, параграфи 5 и 6, и член 27, параграф 2: Ако заповедта за запор на банкови сметки е била издадена в Австрия, компетентният орган по изпълнението е издаващият съд. (Издаващ съд: вж. отговора по член 23, параграф 3)

Ако заповедта за запор на банкови сметки не е била издадена в Австрия, компетентен е районен съд Виена-център.

Член 25, параграф 3: В този случай, декларацията трябва да бъде предадена на районен съд Виена-център.

Член 28, параграф 3: В този случай документите трябва да бъдат предадени на районен съд Виена-център;

Член 36, параграф 5: В този случай решението трябва да бъде предадено на районен съд Виена-център.

Член 50, параграф 1, буква е) — Орган, компетентен да изпълни европейската заповед за запор на банкови сметки

Ако заповедта за запор на банкови сметки е издадена на националната територия, издаващия съд е компетентен също така по въпросите на изпълнението.

Когато заповедта за запор на банкови сметки е издадена в друга държава членка, компетентен по въпросите на изпълнението е районен съд Виена-център.

Член 50, параграф 1, буква ж) — До каква степен върху съвместните сметки и върху сметките на упълномощени лица може да бъде налаган запор

Ако има повече титуляри на сметката и всеки един от тях може самостоятелно да се разпорежда със средствата по сметката, какъвто е случаят с „Oder-Konto“ (съвместна сметка, чиито титуляри имат самостоятелни разпоредителни правомощия), вземането може да бъде ефективно заповорирано дори ако европейската заповед за запор на банкови сметки е издадена само срещу единия от титулярите, тъй като длъжникът има право сам да изплати дълга.

В случаят на „Und-Konto“, в който всички титуляри на сметката имат право да се разпореждат със

средствата по нея само съвместно, запорирането е възможно само ако заповедта за запор на банкови сметки е издадена спрямо всички титуляри на банковата сметка, притежаващи разпоредителни правомощия (напр. при солидарна отговорност на всички титуляри на банковата сметка).

Когато става въпрос за доверителна сметка, при процедура за издаване на европейска заповед за запор на сметки, която се води срещу довереника, доверителят може да направи възражение съгласно член 37 от Кодекса на изпълнението (Exekutionsordnung — EO) С иска довереникът претендира, че макар и банковата сметка, като имущество под доверително управление, да се намира в собственост на длъжника, тя не може да се счита за негово имущество и следователно не е част от средствата, предназначени за удовлетворение на кредитора.

Член 50, параграф 1, буква з) — Правила, приложими за суми, освободени от запор

Разпоредбите относно защитата на вземания срещу запор се съдържат в член 290 и следващите от Кодекса за принудителното изпълнение, както и в свързаните с тях разпоредби за защита на банковите сметки, съдържащи се в член 292i от същия кодекс; те могат да бъдат намерени на адрес <http://www.ris.bka.gv.at/>. Тези разпоредби са императивни.

Текущото възнаграждение и пенсионните плащания подлежат на запор само в ограничена степен; размерът на несеквестируемата част от вземането („минимални средства за издръжка“ (Existenzminimum) зависи от размера на плащанията и броя на задълженията на длъжника за издръжка. Размерът на сумите, които подлежат на годишно увеличение, фигурира в таблиците, които се публикуват на уебсайта на федералното Министерство на правосъдието (<https://www.bmj.gv.at/>; след това изберете последната информационна брошура в раздел Themen (теми) — Zivilrecht (гражданско право) — Drittschuldnererklärung (декларация на трета страна длъжник).

Съдържащото се в член 292i от Кодекса за принудителното изпълнение правило относно „защитата на банкови сметки“ има за цел да се избегне рискът след приспадане на секвестируемите суми преведените на длъжника чрез банков превод минимални средства за издръжка да бъдат също запорирани. Ако на сметката на длъжника бъдат преведени суми, които са частично секвестируеми, запорът се вдига по подадена молба дотолкова, доколкото наличната сума по сметката съответства на несеквестируемата част от доходите за времето от налагането на запора до датата на следващото плащане.

Съгласно член 290 от Кодекса за принудителното изпълнение съществуват също така суми, които са изцяло освободени от запор. Сред тях са следните категории плащания:

1. плащания за разходи, доколкото тези плащания покриват действителното нарастване на разходите по упражняване на професионална дейност;
2. помощи и надбавки, които се предоставят по закон за покриване на допълнителни разходи, породени от физическо или психическо увреждане, уязвимост или зависимост от грижи;
3. възстановени суми и платени разходи във връзка с права на непарични престации, както и платени разходи от задължителното социално осигуряване и обезщетения за направени разходи за лечение;
4. законоустановени семейни помощи.

Не може да се предявява правото на принудително изпълнение, ако изпълнението се извършва по отношение на вземане, за което връчването е предназначено да бъде платено в съответствие със закона. За освобождаването на суми от запор се изисква молба от длъжника.

Член 50, параграф 1, буква и) — Такси, ако се начисляват такива от банките, за изпълнението на равностойни национални заповеди или за предоставянето на информация за сметка и информация за това коя страна трябва да заплати тези такси

За изпълнението на европейска заповед за запор на банкови сметки, както и за изпълнението на привременна мярка (*einstweilige Verfügung*), представляваща равностоен инструмент съгласно австрийското право, на банките се заплащат разноски в размер на 25 EUR.

По искане на банката съдът трябва да възложи на кредитора да заплати разноските на банката.

Член 50, параграф 1, буква й) — Тарифата на таксите или другите правила, по които се определят приложимите такси, начислявани от която и да било институция или друг орган, който участва в обработването или изпълнението на заповед за запор

За обработването или изпълнението на заповед за запор, както и за предоставянето на информация за сметка не се начисляват отделни такси.

Член 50, параграф 1, буква к) — Степенуване, ако има такова, на равностойните национални заповеди

Основните инструменти за обезпечение по австрийското изпълнително право са предварителното изпълнение (*Exekution zur Sicherstellung*) и привременните мерки (*einstweilige Verfügungen*).

Предварителното изпълнение (член 370 и следващите от ЕО) служи за временно обезпечаване на дадено вземане на кредитора, във връзка с което има невлязло в сила решение и което впоследствие ще подлежи на принудително изпълнение. Необходима предпоставка за предварителното изпълнение — за разлика от привременната мярка — е наличието на титул, който обаче още не се ползва с изпълнителна сила. Предварително изпълнение се допуска само в полза на парични вземания. Един от изброените в член 374, алинея 1 от ЕО обезпечителни способи запорът върху вземания (*Pfändung von Forderungen*), при който кредиторът получава заложно право.

В контекста на предварителното изпълнение, кредиторът придобива заложно право. Съгласно член 32 от Регламента за европейската заповед за запор на банкови сметки заповедта за запор е от същия ред като този на равностойна национална заповед в държавата членка по изпълнение. За да се гарантира паралелитетът с австрийските инструменти, австрийското право предвижда учредяването на заложно право посредством европейската заповед за запор на банкови сметки, ако кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт. Банката и длъжникът биват информирани за учредяването на заложното право. По този начин се осигурява съгласуваност с предварителното изпълнение.

В случай на привременна мярка (член 378 и следващите от ЕО) за обезпечаване на парични вземания не се придобива заложно право или определен ред за предпочитително удовлетворение. За постигането на постановяването на привременна мярка страната, чиито интереси са застрашени, не се нуждае от титул.

Член 50, параграф 1, буква л) — Съдилища или орган по изпълнението, компетентни да предоставят средство за правна защита

В случай на използване на средства за правна защита компетентен да се произнесе е съдът, който е издал европейската заповед за запор на банкови сметки. Молбата за средството за правна защита трябва да бъде подадена в този съд (вж. по-горе по член 50, параграф 1), буква а)).

Член 34, параграфи 1 и 2: Когато заповедта за запор на банкови е издадена в друга държава членка, компетентен да се произнесе по средството за правна защита е районен съд Виена-център. Молбата за средството за правна защита се подава в този съд.

Член 50, параграф 1, буква м) — Съдилища, до които се подава жалба, и срок, ако има такъв, за подаване на жалбата

Жалбата срещу решение, постановено съгласно членове 33, 34 или 35 от Регламента за европейската заповед за запор на банкови сметки, е известна като *Rekurs*. Тя трябва да бъде подадена в срок от 14 дни в съда, чиято заповед се оспорва, и да бъде адресирана до окръжния или апелативния съд, в чийто съдебен район се намира съответният районен или окръжен съд. Жалбите трябва да са подписани от адвокат.

Срокът започва да тече от датата на връчване на преписа от оспорваното решение.

Член 50, параграф 1, буква н) — Съдебни такси

Съдебна такса се дължи единствено при процедура за издаване на европейска заповед за заповед за заповед на банкови сметки извън граждански съдебен процес. Освен това за обжалването на заповед за заповед на банкови сметки се заплаща фиксирана такса. Разпоредбите относно таксите се съдържат в тарифна позиция 1, бележка 2, тарифна позиция 2, бележка 1а и тарифна позиция 3, бележка 1а от Закона за съдебните такси (Gerichtsgebührengesetz). Размерът на таксите зависи от размера на вземането и е равен на половината от фиксираната такса по граждански съдебни производства. Законите разпоредби могат да бъдат намерени на следния адрес <http://www.ris.bka.gv.at/>.

Предвидените съдебни такси са фиксирани такси.

Член 50, параграф 1, буква о) — Езици, които се приемат за превод на документите

Няма такива.

■ Последна актуализация: 14/05/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.